ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **P. A.**, zastoupený Mgr. René Gemmelem, advokátem se sídlem K. Sliwky 126/18, Karviná, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava - Moravská Ostrava a Přívoz, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 4. 2012, č. j. 22 A 90/2011 - 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 11. 4. 2012, č. j. 22 A 90/2011 - 27, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen “krajský úřad“) ze dne 21. 3. 2011, č. j. MSK 37261/2011, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karviné (dále jen „magistrát“) ze dne 19. 1. 2011, č. j. MMK/175441/2010. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky stěžovatele jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 22. 1. 2010 byl potvrzen. Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku poukázal na možnost uplatňovat v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, že řidič žádný přestupek nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že byl zaznamenán nesprávný počet bodů. Pokud se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zaznamenaných v oznámení o uložení blokové pokuty, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nicméně je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení. V předmětné věci však stěžovatel tvrdil jen zcela obecně, že se nedopustil přestupků v míře, aby dosáhl 12 bodů, a u tohoto

skutkového tvrzení setrval po celou dobu správního řízení. Jeho odvolací námitky se týkaly výhradně formálních náležitostí pokutových bloků či správního rozhodnutí. Správní orgány tedy neměly žádné pochybnosti, které by bylo nutno odstraňovat dokazováním nad rámec podkladů shromážděných ve spise. S namítanými formálními nedostatky se krajský úřad přesvědčivě, podrobně a s přiléhavou argumentací vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Krajský soud se ztotožnil se závěry krajského úřadu, že řidičský průkaz je dostatečným dokladem pro hodnověrné zjištění totožnosti osoby, že text přestupkového jednání „jízda bez použití BP“ je v kontextu se zbývajícím obsahem bloku dostatečně určitý (jako jízda bez bezpečnostních pásů), že případné nedostatky podpisu policistů jsou pouze formálními chybami a nezakládají nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Ohledně dalšího bloku uvedl, že vozidlo stěžovatele bylo jednoznačně identifikováno a skutek byl popsán nezaměnitelně a dostatečně. Námitku nedostatečného poučení posoudil krajský soud jako ryze účelovou, když na kopii bloku založeném ve správním spise je zřetelný podpis stěžovatele, který ani nenamítal nepravost tohoto podpisu. Za účelovou označil krajský soud i námitku týkající se data narození stěžovatele. Popis přestupku „pásy“ je dostačující při současném uvedení ustanovení právního předpisu, které stanovuje povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Ohledně nevyplněné středové části bloků E 6762646 a E 6762647 krajský soud konstatoval, že tyto bloky přímo souvisí s blokem E 6762645, který obsahuje všechny potřebné údaje. Všechny tři bloky se týkají jednoho přestupku a vzhledem k pokutě ve výši 300 Kč byly použity 3 bloky po 100 Kč.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. V kasační stížnosti opakovaně namítal, že se přestupků nedopustil, čímž zpochybnil základní předpoklad správnosti rozhodnutí o vině v přestupkovém řízení. Tuto námitku není potřeba nijak dále doplňovat, např. tvrzením, že vozidlo neřídil, nebo že se na daném místě vůbec nenacházel. I tak se správní orgán musí zabývat tím, zda v každém z přestupkových řízení byla vina dostatečně prokázána. K tomu však nedošlo. Nadto rozhodnutí, na základě kterých došlo k bodovému záznamu, neobsahují předepsané náležitosti, a proto je vůbec nelze za rozhodnutí považovat. Jedná o paakty, které nemohou působit žádné právní následky. Dále stěžovatel namítal, že podle ustálené judikatury lze pokutový blok považovat za rozhodnutí jen tehdy, obsahuje-li náležitosti uvedené v ust. § 85 odst. 4 věta druhá zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o přestupcích“) a údaje vyplývající z použití bloku vydaného podle ust. § 85 odst. 1 zákona o přestupcích. Tyto podmínky v daném případě splněny nejsou. Pokutový blok E 6764884 obsahuje kolonku „totožnost ověřena“ a vypsaný text „ŘP Č. X“, avšak řidičský průkaz není dokladem, na jehož základě by bylo možno platně ověřit totožnost. Poukaz krajského soudu na ust. § 63 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je nepřiléhavý, protože toto ustanovení nezakotvuje, že by řidičský průkaz byl dokladem k prokázání totožnosti. V kolonce popis přestupkového jednání je uveden text „jízda bez použití BP“. Tento text je neurčitý. Není na správním orgánu, aby si domýšlel, co tímto textem policejní orgán mínil. Popis skutku musí být vyjádřen výslovně a jednoznačně. V kolonce podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby je text „asistent P. N.“. Podle stěžovatele se nejedná o podpis, protože ten je výsledkem individualizovaného a spontánního tahu ruky. Absence podpisu policisty představuje stěžejní formální nedostatek uvedeného bloku. Podle názoru stěžovatele je třeba k bloku přistupovat stejně přísně z

hlediska formálních náležitostí jako např. ke směnce. V této souvislosti stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2011, sp. zn. 21 Cdo 776/2000. Dále stěžovatel namítal, že pokutový blok L 4443991 neobsahuje v popisu přestupkového jednání žádný text. Pouhé uvedení kvalifikace „§ 70/2a zák. 361/2000 Sb." a text „VW (modrá)" je nedostatečné, neboť se nejedná o slovní popis skutku. V kolonce podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby je uveden text „P. M. OEČ X" a nečitelný podpis. Není zde tedy vypsána funkce policisty, byť se jedná o náležitost pokutového bloku. Absentuje také poučení o způsobu placení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Na pokutovém bloku je jen text „byl jsem poučen o způsobu zaplacení pokuty a následcích nezaplacení". Nepostačuje, učiní-li policista poučení ústně. Toto musí být výslovně uvedeno na pokutovém bloku. Stěžovatel však tvrdí, že nebyl poučen vůbec. Závěr krajského soudu o účelovosti této námitky se o nic neopírá a je nepřezkoumatelný. Ohledně pokutového bloku E 6762645 stěžovatel namítal, že údaj v kolonce datum narození („X") je zjevně nesprávný, jelikož by mu muselo být 1930 let, což není biologicky možné. V kolonce popis přestupku je uveden pouze text „pásy"; což není popis přestupkového jednání. Uvedená právní kvalifikace je bez relevance a navíc nečitelná. Závěr krajského soudu, že se jednalo o jízdu bez bezpečnostních pásů, je chybný, neboť blok musí obsahovat jak slovní popis přestupku, tak i kvalifikaci. Nelze absenci jednoho nahrazovat druhým. I u podpisu na tomto pokutovém bloku chybí uvedení funkce podepsané osoby. Proto není způsobilým podkladem pro přípis bodů do evidenční karty řidičů. Pokutové bloky E 6762647 a E 6762646 pak vůbec nemají vypsanou středovou část a jsou zjevně formálně vadné. Je lhostejno, zda se jedná o bloky související s blokem E 6762645. Na splnění všech formálních náležitostí je třeba striktně setrvat u všech bloků. K rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 3. 3. 2009, č. j. OD/789/09-l8/Lš-11 stěžovatel namítal nesprávně užitou formulaci „...rozhodl, že obviněný... je uznán vinným..." místo „...rozhodl, že obviněný... je vinen...", protože není jasné, kým byl stěžovatel uznán vinným. Chybná je také právní kvalifikace, protože nestačí označit pouze slovní název bez uvedení označení číselného. Správní rozhodnutí tak neobsahuje ve výroku řádnou právní kvalifikaci, a proto na jeho základě nelze provést přípis bodů do evidenční karty řidiče. K této námitce krajský soud pouze uvedl, že magistrát vycházel s presumpce správnosti rozhodnutí o přestupku. Zde je úvaha krajského soudu pro absenci řádného odůvodnění nepřezkoumatelná a opět se jedná o soudní libovůli. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Krajský úřad ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal na to, že stěžovatel nepolemizuje s napadeným rozsudkem, nýbrž pouze přepisuje žalobní námitky, které uváděl již ve správním řízení. Proto odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí. Nadto uvedl, že Nejvyšší soud v usnesení, na které stěžovatel odkazuje, zejména dovozuje, že pokutový blok je správním rozhodnutím a že nemusí splňovat formální ani obsahové náležitosti „klasického" správního rozhodnutí, ale postačí, aby splňoval zvláštní požadavky vyplývající z ust. § 85 odst. 4 věta druhá zákona o přestupcích nebo ze samotného formuláře bloku. Ne každá formální vada pak způsobuje nezákonnost nebo dokonce nicotnost rozhodnutí v blokovém řízení. Vedle toho v řízení námitkách proti záznamu bodů správní orgán pouze zkoumá, zda je podkladové rozhodnutí způsobilým podkladem pro záznam bodů. Podle názoru krajského úřadu se krajský soud vypořádal i s námitkami

nedostatku poučení i nedostatečného popisu přestupku. Proto krajský úřad navrhl, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel, přičemž neshledal vady uvedené v odstavci 4 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Ze správního spisu vyplynulo, že zápis bodů stěžovatele byl proveden na základě tří oznámení o uložení blokové pokuty s bodovým hodnocením a rozhodnutí Městského úřadu Hranice s bodovým hodnocením. Prvního přestupku se stěžovatel dopustil jako řidič motorového vozidla dne 22. 1. 2010 tím, že nezastavil na signál s červeným světlem „Stůj“, čímž porušil ust. § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu (pokutový blok L 4443991). Druhého přestupku se dopustil tím, že dne 17. 3. 2009 nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu (pokutový blok E 6764884). Třetího přestupku se dopustil dne 29. 10. 2008 tím, že nedal přednost v jízdě zprava přijíždějícímu vozidlu, čímž porušil ust. § 22 odst. 2 zákona o silničním provozu (rozhodnutí Městského úřadu Hranice, č. j. OD/789/09-18/Lš-11). Čtvrtého přestupku se dopustil dne 9. 9. 2008 tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu (pokutové bloky E 6762645, E 6762647 a E 6762646).

Zásadní pro posouzení dané věci je otázka rozsahu přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle ust. § 123f zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, dostupný na www.naasoud.cz tak, že: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ V řízení o námitkách tak správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů

provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tak pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59, www.nssoud.cz).

V námitkách proti záznamu bodů stěžovatel pouze obecně uvedl, že se nedopustil přestupků v té míře, aby dosáhl 12 bodů podle bodového hodnocení, a popřel spáchání jakéhokoliv přestupku, který by měl za následek zapsání bodů. V řízení o námitkách si magistrát vyžádal ověřené kopie pokutových bloků, aby posoudil, zda se jedná o podklady způsobilé k záznamu bodů a dospěl k závěru, že na všech pokutových blocích je shodný podpis stěžovatele, který tak souhlasil s projednáním přestupků v blokovém řízení i s uloženou sankcí. Rozhodnutí Městského úřadu Hranice bylo výsledkem správního řízení, ve kterém bylo spáchání přestupku spolehlivě zjištěno. Tento postup je v souladu s výše uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu, neboť magistrát posoudil způsobilost podkladů pro záznam bodů do registru, tedy zda oznámení o přestupcích odpovídají skutečnostem uvedeným ve správním rozhodnutí a v jednotlivých pokutových blocích. Stěžovatel nerozporoval skutečnost, že by některý z podpisů na pokutových blocích nebyl jeho, ani nezpochybňoval závěry uvedené v rozhodnutí Městského úřadu Hranice. Za těchto okolností, jedná-li se o námitku obecnou, nelze po správních orgánech vyžadovat, aby doplňovaly dokazování nad rámec podkladů shromážděných ve správním spise. V této souvislosti lze odkázat i na závěr, vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, v němž bylo vysloveno, že *„Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“*

Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2011, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, na které odkazuje stěžovatel, a podle kterého *„rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 větě druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další*

údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“

Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutovému bloku uplatní podobný stupeň přísnosti jako u směnky, což znamená, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2011, č. j. 8 As 69/2011 – 40). Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, www.nssoud.cz). Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby.

Námitkami, které stěžovatel uplatnil v odvolání proti rozhodnutí magistrátu a ve kterých upozorňuje na tytéž formální nedostatky pokutových bloků a rozhodnutí Městského úřadu Hranice, přísluší krajskému úřadu zabývat se pouze do té míry, v jaké jsou namítané nedostatky schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 – 87: *„Řízení o námitkách sice není řízením o přestupku samotném a správní orgán by se jistě nemohl zabývat vadami postupu či rozhodnutí o přestupku, ovšem musí vážit námitku, že tato pokuta mu nikdy nebyla uložena. Úspěch takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů.“* To znamená, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ust. § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti. K dané problematice lze poukázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010 - 105, podle něhož *„(r)ozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (§ 123b a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu.“*

S ohledem na výše uvedené nepříslušelo správnímu orgánu v řízení o námitkách proti zápisu bodů do registru zabývat se např. námitkou, že totožnost stěžovatele byla ověřena nesprávným způsobem, neboť tato nesměřuje ke zpochybnění skutečnosti, že se stěžovatel dopustil přestupku, a není proto schopna zpochybnit způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Vypořádal-li krajský úřad i takovou námitku ve vztahu k pokutovému bloku E 6764884, učinil tak nad rámec své působnosti. Tento postup však neměl vliv na zákonnost napadeného správního rozhodnutí. Stejný závěr platí i pro námitku nesprávně uvedeného data narození stěžovatele, neboť ani tato nesměřuje ke zpochybnění skutečnosti, že se stěžovatel dopustil přestupku. Ani případné chybné uvedení jeho data narození není totiž samo o sobě schopno zpochybnit způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Psaní zkráceného tvaru letopočtů je pak možno akceptovat, neboť se jedná o postup obecně užívaný a srozumitelný. Nejvyšší správní soud *obiter dictum* uvádí, že řidičský průkaz není průkazem totožnosti, je však dokladem, kterým lze totožnost prokázat podle ust. § 63 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Stejný závěr platí i v případě absence poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích jejího nezaplacení. Ani tento nedostatek nemůže zpochybnit způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru, neboť placení pokuty nesouvisí s tím, zda se přestupce dopustil přestupku či nikoliv. Touto námitkou proto nepříslušelo krajskému úřadu se zabývat, byť je z pokutového bloku zřejmé, že stěžovatel svým podpisem stvrdil, že poučen v tomto směru byl. Závěr krajského úřadu a krajského soudu o účelovosti této námitky je tak nadbytečný, když stěžovatel nerozporoval svůj podpis na pokutovém bloku. Důvodnou proto nemůže být ani stížní námitka nepřezkoumatelnosti tohoto závěru krajského soudu. Obdobně je nutno postupovat i ve vztahu k formulačním pochybením, která stěžovatel vytýká rozhodnutí městského úřadu Hranice, neboť drobné formulační nepřesnosti či neuvedení plného názvu zákona rovněž nejsou s to zpochybnit způsobilost tohoto rozhodnutí jako podkladu pro záznam bodů do registru. Byť nelze posouzení této námitky krajským soudem považovat za dostatečné, pak tato dílčí nepřezkoumatelnost není způsobilá přivodit nezákonnost napadeného rozsudku.

Je-li na pokutovém bloku E 6764884 uvedeno pouze rukou psané „asistent P. N.“, pak se může jednat jak o uvedení funkce a jména policisty, tak případně funkce a podpis policisty. Každopádně je zřejmé, kdo pokutový blok vypsal. Ani chybějící podpis policisty na pokutovém bloku nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na pokutovém bloku policistu identifikovat, zpravidla z uvedeného jména, jak je tomu v tomto případě, nebo z identifikačního čísla policisty. K dostatečné identifikaci policisty tak postačuje i uvedení jména, identifikačního čísla a podpisu, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991, kde je uvedeno „P. M. OEČ X“ a nečitelný podpis, a u pokutových bloků E 6762645, E 6762646 a E 6762647, na nichž je uvedeno „P. H. ČOZ X“ a nečitelný podpis. Pokud jde o podpis, je při absenci jeho zákonné definice nutné spokojit se s minimálními nároky na jeho podobu. Jedná se o individualizované vypsání jména nebo znaku osoby, která podpis napsala, a to souvislým i nesouvislým tahem ruky. Nelze *a priori* vyloučit využití velkých tiskacích písmen, jak dovozuje stěžovatel.

S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují. Ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o přestupcích, ve znění účinném v době spáchání přestupku, stanoví, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích nezastaví vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo podle zvláštního právního předpisu nebo na pokyn "Stůj" daný při řízení provozu na pozemních komunikacích osobou oprávněnou k řízení tohoto provozu podle zvláštního právního předpisu. Ust. § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál s červeným světlem "Stůj!" povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou "Příčná čára souvislá", "Příčná čára souvislá se symbolem Dej přednost v jízdě!" a "Příčná čára souvislá s nápisem STOP", a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením. Dalším údajem na přestupkovém bloku je, že přestupek byl spáchán dne 22. 1. 2010 v 19.10 hod. v Karviné na tř. 17. listopadu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se stěžovatel dopustil a kdy a kde se to stalo.

Důvodná není ani stížní námitka, že pokutové bloky E 6762646 a E 6762647 jsou nezpůsobilým podkladem pro zápis do registru, neboť není vyplněna jejich středová část, a je lhostejné, že se jedná o bloky související s pokutovým blokem E 6762645. Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěrem krajského soudu a krajského úřadu, že je logické, že byly vypsány tři pokutové bloky po 100 Kč při celkové výši pokuty 300 Kč a z označení a datování všech tří bloků je zřejmé, že spolu souvisí. Jsou tedy společně způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl v souladu s ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a krajskému úřadu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. září 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu